

То внутрішня справа Росії

Дмитро Павличко

Не сплять президенти щасливих країн,
Ночами кричать, навіженці,
Їх мучить хандра, надокучливий сплін —
Під танками гинуть чеченці.
Засніть же, добродії! То не біда —
Склепляйте натружені вії.
Стікає із гусениць кров молода? —
То внутрішня справа Росії.

Шиковні міністри заплачуть от-от,
В їх погляді повно печалі,
Бо десь там мордують чеченський народ,
А панство? — На карнавалі.
Не плачте! Не треба! Винця ще ковток!
Звивайтеся в танці, як змії.
Вбивають дітей і гвалтують жінок? —
То внутрішня справа Росії.

Свій лик до Чечні повертає Господь,
Де кров, ніби нафтова гуща,
Палає, і владу вже втратила плоть,
І сяє душа невмируща!
Але патріарх, вихователь орди,
Кремлівський намісник месії,
Наказує Богу: "Не дивися туди —
То внутрішня справа Росії".

Моліться, народи великі й малі,
Серця обертайте в гранати,
Уклінно просіть, щоб прийшли москалі,
Дали вам безсмертя спізнати.
Бо ваша свобода, Різдва сяяття,
І мова, й клейноди святії,
І право на подих, на мир і життя —
То внутрішня справа Росії!